ANUL III. — Nr. 864.

EDIȚIA A DOUA

DUMINICA, 23 IUNIE 1891

NUMĔRUL 10 BANĬ

ABONAMENTELE

ÎNCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CĂREĬ LUNĬ
și se plătesc tot-d'a-una 'nainte

În Bucureștĭ la casa Administrațieĭ.
Din *Județe* și *Străinătate* prin mandate postale.
Un an în țară 30 leĭ; în străinĕtate 50
Șease lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13

Un numĕr în Străinĕtate 15 banĭ

MANUSCRISELE NU SE NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferești, Române! de cuĭŭ strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANĬ

ANUNCIURILE

Din BUCUREȘTĬ și JUDEȚE se primesc:
NUMAĬ la ADMINISTRAȚIE.
Din STRĂINĔTATE, direct la administrație și la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . . . 0.30 b. linia
„ „ „ III . . . . . . 2.— leĭ
„ „ „ II . . . . . . 3.— leĭ
Inserțiunele și Reclamele 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găsește de vênzare cu numĕrul la kioșcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

FERDINAND-VACARESCU
Ședința de noapte a Cameref
Degradarea locot. Titu Teodor
„ADEVERUL“ LA IAȘĬ
Bătaia în armată
CRONICA
ESAMENELE ȘCOLARE
OVREIĬ IN PALESTINA
MICUL MARINAR
MORȚI ȘI VII

București, 22 Iunie 1891

FERDINAND-VĂCARESCU

Primele cuvinte pe care le-am auzit în Bucureștĭ, întorcându-mĕ de la Lacul-Sărat, aŭ fost:

Mare scandal la Palatul regal:

Prințul Ferdinand a compromis onoarea D-reĭ Văcărescu care locuește în Palat.

Inainte de a mĕ rosti în privința acestuĭ fapt, care nu este de cât rezultatul slăbiciunilor omeneștĭ, o întrebare se impune:

Ce este oare acest Palat regal în care intră fetele romănce oneste și iese din el compromise?

Ce este oare acest Palat regal din care aŭ eșit, sunt câțĭ-va anĭ, maĭ multe domnișoare de onoare într'un mod scandalos?

Acest Palat regal este locuința Suveranilor, amândoĭ de o imoralitate revoltătoare, locuință a căreĭ intrare mumele ar fi trebuit de mult să o interzică copilelor lor.

Curtea Duceluĭ de Orleans Regent al Francieĭ (în 1715) a fost un templu de virtute pe lângă Curtea regală română.

Ce este acest Rege care nu știe ce să petrece în casa Sa?

Ce este acest Suveran care nu cunoaște scandalurile ce furnică înprejurul Sĕŭ, decât în ziua când aceste scandalurĭ fac subiectul conversațiunilor la Capșa și la Fialkowski?

Acest Rege este un murdar Ipocrit, demn disciplu a luĭ Loyola, care nu vede decât când voește a vede, care nu aude decât când voește a auzi.

Toată presa bucureșteană s'a ocupat de această romantică aventură; amicul meŭ *Dunăreanul* și Gh. Panu aŭ arătat, într'un mod destul de clar, cât de indiferențĭ ne-a lăsat acest scandal regal, și cât de nepăsătorĭ ne va lasa or ce deznodământ i s'ar da.

Nu pot însă a nu arăta, în treacât măcar, desgustul ce mi-aŭ inspirat articolele apărute în organele partidelor noastre istorice.

Strigătul de alarmă a fost:

Dinastia să clatină!

Viitorul Românieĭ este compromis?

De ce?

Pentru că Prințul Ferdinand, pe care câțĭ-va politicianĭ fără conștiință și fără scrupul aŭ avut slugărnicia de a'l proclama moștenitor al Tronuluĭ Românieĭ, voește a lua în căsătorie pe D-șoara Văcărescu, dezonorată de el. Nu exagerez când zic *dezonorată*, căcĭ o fată compromisă, bănuită chiar, este, în ochiĭ tuturor oamenilor cinstițĭ, dezonorată.

Pentru că Prințul Ferdinand iubește pe D-șoara Văcărescu, saŭ poate chiar, recunoscând că a compromis-o, i-a făgăduit să repare prin căsătorie răul ce a făcut.

Bătrânul unchiŭ însă, care e deprins a promite și a nu ține, a opus un *veto* la hotărârea nepotuluĭ sĕŭ; maĭ mult încă, el a surghiunit pe tânărul amorez care trebuie să uite în singurătatea de la Sigmaringen, pasiunea sa și făgăduința ce a dat-o.

De acum înainte:

Dinastia nu se maĭ clatină!

Viitorul Românieĭ este asigurat!

Ce desgustătoare comedie jucată de o turmă de bufonĭ!

Cum trebue să rîză Marele Corupător care să resfață pe Tronul Țĕreĭ!!

Dar să revin la Dinastie și la viitorul Românieĭ.

De când oare liberaliĭ-naționalĭ aŭ indentificat soarta Românieĭ cu Dinastia Hohenzollern?

Nu de mult—sunt de atuncĭ abia șease-spre-zece anĭ — partidul *liberal* — care a devenit și *național* de când a infeodat România la politica austro-germană—hotărâse rĕsturnarea Prințuluĭ Carol, și unul din membriĭ influențĭ aĭ partiduluĭ propusese, ca mijloc maĭ expeditiv, chiar asasinarea Domnitoruluĭ.

Tineriĭ de la *Voința Națională*, nu cunosc aceste amănunte, căcĭ pe la 1874—75 eraŭ încă pe băncile liceuluĭ.

Bătrâniĭ de la *Voința Națională* aŭ memoria scurtă, și mi-am permis a le-o împrospăta.

Eŭ unul m'așĭ simțĭ umilit și micșorat în mândria mea de Român dacă aș crede că viitorul patrieĭ mele depinde de Dinastia Hohenzollern, care, până maĭ ierĭ, era o nenorocire pentru poporul Român, și care a devenit acum o rușine pentru el.

Prințul Ferdinand — pe care nu'l cunosc și pe care nu țin de loc a'l cunoaște — a dat o lecțiune binemeritată D-lor L. Catargiŭ, Generalul Florescu, Alex. Lahovary, Generalul Gh. Manu. El, prin hotărîrea ce a luat de a da numele sĕŭ D-reĭ Văcărescu, le-a spus că, în Palatul unuĭ Rege ca și în coliba unuĭ sătean, cuvîntul **onoare** trebue să aibă tot acea significațiune.

Domniĭ de maĭ sus cred că un Hohenzollern poate să se joace cu onoarea uneĭ fete fără a fi obligațĭ la vre-o reparațiune.

Demniĭ Consilierĭ aĭ luĭ Carol I, nu'ĭ aŭ dat de cât sfatul ce știeaŭ că li se va pretinde de către Stăpânul lor. Eĭ aŭ fost ca tot-d'auna curtezanĭ perfecțĭ.

Ce va face Ion Văcărescu, nenorocitul părinte, nu o știŭ?

Eŭ, în locul sĕŭ, cu revolverul în mână, așĭ zmulge **neruşinatuluĭ Unchiŭ,** care nu știe ce însemnează onoarea uneĭ familiĭ, consimțimêntul la căsătoria nepotuluĭ sĕŭ cu fiica mea.

Și, dacă nu așĭ putea obține acest consimțimênt, **l'așĭ împușca ca pe un câine.**

Alex. V. Beldimanŭ.

??

Astă-zĭ D. Lascar Catargiu, prim ministru al M. S. Domnitoruluĭ Carol I la 1866 face parte din cabinet.

Il întrebăm dar:

Ce se face cu ceĭ 12.000 galbenĭ dăruițĭ de Carol I prin scrisoarea Sa din 2 (14) Iunie 1866 adresata Ministruluĭ de culte C. A. Rosetti și publicată în „Monitorul” cu Nr. 118?

Care este așezâmêntul de binefacere fondat cu această sumă?

Dacă baniĭ s'aŭ capitalizat, cât reprezintă astă-zĭ suma dăruită?

TELEGRAME

ROMA, 21 Iunie. — *Opinione* declară neîntemeiate știrile în privința disolvăriĭ Camerilor și a neînțelegerilor în cabinet.

VIENA, 21 Iunie. — Comisiunea Camereĭ a adoptat convenția între Statul și compania de navigațiune a Dunăreĭ cu câte-va modificărĭ.

LONDRA, 21 Iunie.—Camera lorzilor a adoptat fără modificare însemnată bilul de rescumpărare de pământurĭ în Irlanda.

Agenția *Reuter* află că locustele aŭ devastat ținutul Hazaribagh.

Degradarea locot. Titu Teodor

Astă-zĭ fiind ziua fixată pentru degradarea Locotenentuluĭ Titu Teodor din regimentul 7 de Dorobanțĭ, cu garnizoana la Ploeștĭ, de dimineață de tot, detașamente din toate trupele treceaŭ în spre cazarma Malmaison, în curtea căreia trebuia ca vinovatul să'șĭ plătească vina.

Cu toată căldura cea mare o mulțime de lume venise să asiste la acest act așa de rar în analele armateĭ noastre.

Pe la 7 ore sosește și Locot. Teodor, adus de șase caporalĭ de Dorobanțĭ. El e un om 'nalt, cu figura roșie și oarecum respingătoare.

Acum câțĭ-va anĭ a delapidat 15 miĭ de leĭ din casa regimentuluĭ și a dispărut fugind în America; apoĭ s'a reîntors și s'a constituit prizonier. Condamnat de Tribunalul militar din Galațĭ la 10 anĭ, el făcu recurs și Tribunalul militar din Bucureștĭ îĭ reduse pedeapsa la 5 anĭ însă îl condamnă la degradare.

Condamnatul la sosire e liniștit. Un sub-locotenent îl conduce cu garda în arestul cazărmeĭ.

Trupele sosesc mereŭ și la orele 8 totul e gata. Locotenentul Titu Teodor este adus tot de ceĭ 6 caporalĭ de Dorobanțĭ împreună cu un locotenent.

Sosind salută pe ofițeriĭ superiorĭ. I se face loc și e băgat în mijlocul careuluĭ pe care 'l-a format detașamentele trupelor.

Grefierul tribunaluluĭ militar, învestmîntat în negru, citește sentința de condamnare. D. Major Sorescu din Dorobanțĭ comandă arma la umĕr. Apoĭ în fața trupelor zice: *Locotenent Titus Teodor, eștĭ nedemn să porțĭ epoletele, în numele Regeluĭ te degradez!* Un ofițer aduce sabia condamnatuluĭ pe care unul din ceĭ șease caporalĭ o rupe în maĭ multe bucățĭ, apoĭ tot acesta rupe rînd pe rînd tresele ofițeruluĭ de la mâinĭ și de la chipiŭ. Teodoru e palid, îĭ curge șiroaie nădușala pe față. Singur îșĭ întinde mâinele caporaluluĭ care îĭ rupe gradele și care uită să'ĭ scoată epoletele. Teodor face semn Caporaluluĭ și epoletele cad rupte.

In mijlocul celor șease caporalĭ condușĭ de ofițer, Teodoru, este trecut prin fața întreguluĭ front.

In cincĭ minute toată această tristă afacere era sfârșită și aceste cincĭ minute sdrobise cu desăvârșire viața nenorocituluĭ fost ofițer.

El e dus în arestul cazarmeĭ, iar trupele plec în sgomotul trompetelor și mulțimea se desparte cu suvenirul figureĭ acestuĭ om de acum mort pentru societate.

Mephisto

OVREII IN PALESTINA

Jewisch Chronicle din Londra află din Ierusalim că sosesc acolo în fie-care septămână 200—300 familiĭ ovreeștĭ sărace; mizeria este la culme; tifosul și scarlatina bântue.

Sporirea prețuluĭ pâineĭ mărește mizeria.

Sedința de noapte a Camereĭ

Aseară Camera a ținut o ședință nelegală pentru a da D-luĭ Vernescu, saŭ maĭ bine Austro-Ungarieĭ, tariful vamal.

Pentru ca să nu fie în pagubă, deputațiĭ vor primi pe ziua de ierĭ câte **50** leĭ diurnă, căcĭ aŭ socotit ședința de noapte ca una deosebită de aceea care se ținuse la amează.

Faptul acesta caracterizează în deajuns iubirea de țară a deputaților liberalĭ-conservatorĭ, deși în mod involuntar și minoritatea va profita de diurna suplimentară.

Ședința s'a deschis la orele $9\frac{1}{2}$ sub președința D-luĭ colonel Roznovanu, fiind prezențĭ 91 deputațĭ.

După îndeplinirea formalităților obicĭnuite la ședințele ordinare, D. *I. M. K. Epureanu* a citit o propunere pentru așezarea în incintă a bustuluĭ luĭ Mihail Kogălniceanu.

Propunerea s'a trimis de urgență la secțiunĭ.

D. *Pallade* a protestat apoĭ, în numele minoritățeĭ, în contra călcăreĭ regulamentuluĭ, care cere un vot de două treimĭ pentru ședințele de noapte.

D. *N. Ceaur-Aslan* a rĕspuns că nu e momentul acuma de a face chestiĭ de regulament, când toată agricultura sufere din cauza lipseĭ deputaților de acasă.

Discuția s'a închis apoĭ asupra acesteĭ chestiunĭ, precum și asupra art. 2 din legea tarifuluĭ.

Comitetul delegaților s'a retras pentru a delibera asupra celor treĭ amendamente propuse.

Deliberarea a ținut până la orele 11 și jumătate când ședința s'a redeschis.

D. *Djuvara* a anunțat apoĭ că comitetul delegaților a respins:

Amendamentul D-luĭ Skileru, care propune o supra taxă de 30% pentru toate mărfurile de provenientă austro-ungară, până când monarchia vecină nu va deschide granițele pentru cerealele și vitele noastre.

(Pus la vot, amendamentul se respinge de Cameră).

Amendamentul D-luĭ Ioan Lahovary care prevede o supra taxă de 50% saŭ proibițiunea pentru mărfurile tutulor statelor, care nu vor oferi produselor noastre tratamentul națiuneĭ celeĭ maĭ favorisate.

Camera respinge și acest amendament.

In fine amendamentul D-luĭ Djuvara, care impunea guvernuluĭ să ridice taxele din tarif până la proibițiune față cu statele, carĭ după două lunĭ de la punerea în aplicare nu vor desființa supratаxele saŭ proibițiunea pe care o impun mărfurilor noastre.

Se pune la vot cu bile acest amendament și dupe o propagandă activă a D-luĭ Vernescu, se respinge cu 74, contra 28 voturĭ.

D. Djuvara citește apoĭ redacțiunea dată de guvern art. 2, în care se spune că se va aplica supra-taxe și chiar proibițiunea acelor state, carĭ vor impune taxe *exagerate (?)* produselor noastre.

Art. 2 se votează.

La art. 3 ia cuvîntul D. *Palade* și, dupe ce ridiculisează cuvîntul cârcotaș și vag al minisruluĭ: *exagerate*, declară că acest tarif ne dă pe mâna Austro-Ungarieĭ și ucide têněra noastră industrie. De aceea, liberaliĭ protestează în contra luĭ și nu'l vor vota.

Se pune la vot art. 3 și se votează.

Se pune la vot legea în total și se admite cu 78 bile contra 21.

D. Balș face apoĭ cestie personală cu D. Djuvara, și cu ministrul de finanțe.

D. Balș spune că vorbele sale aŭ fost rĕŭ înțelese. D-sa n'a înțeles că țara noastră nu poate fi independentă economicește; dar a voit numaĭ să spue că țara noastră fiind mică, nu poate dicta în materie de tarif altor state marĭ.

Rĕspunzênd apoĭ D-luĭ Vernescu, care spusese că D-sa e prea jos, D. Balș spune că acest epitet se cuvine maĭ curînd ministruluĭ de finanțe.

D. *Vernescu* rĕspunde cu tupeu-ĭ cunoscut.

D. *Al. Catargiu* 'șĭ desvoltă interpelarea privitoare la bătaia în armată.

D-sa propune ca corectiv, ca M. Sa Regele, să dea un ordin de zi, care să se afișeze în toate comunele și la toate cazărmile.

D. *Gen. Lahovary* se declară adversar al bătăieĭ, spune că a ordonat deja maĭ multe anchete, dar n'a putut dovedi nimic în ce privește sinuciderile soldaților.

Cele-l'alte interpelărĭ se șterg de la ordinea zileĭ.

Ședința se ridică la 1 fără un sfert.

„Adevĕrul“ la Iașĭ

Mercurĭ, 20 Iunie 1891.

Domnule Director,

Să nu vĕ mirațĭ și să nu se mire cititoriĭ D-voastră că în corespondențele mele din Iașĭ insist mult asupra situațiuneĭ politice de aicĭ. Avem o situație cu totul anormală, unică poate în Istoria partidismuluĭ român, — și găsesc nu numaĭ *interesant* a o urmări de aproape, a o expune pe toate fețele și a o judeca în toate fazele și din toate puntele de vedere, dar și *necesar*, pentru că asemenea anomaliĭ aŭ tot-d'auna conscințe rele asupra moravurilor, rĕspândind scepticismul și otrăvind viața politică.

* * *

Liga noastră moldovenească d. e., formată de curând, a făcut până acum treĭ alegerĭ pe bazele unuĭ program special moldovenesc și tot-d'auna a avut succes, mulțumită nu-ĭ vorbă și polițieĭ și administrațieĭ și diferitelor mijloace puțin corecte întrebuințate pentru această searbădă isbândă.

Dispus să privească lucrurile și oameniĭ sub cea maĭ bună înfățoșare, publicul nostru s'a deprins a vedea în fiecare lighist un om de perfectă bună credință, mișcat până la emoțiune de starea de decadență a „sermaneĭ și frumoaseĭ Moldove“, un caracter stoic, inflexibil, gata la cele maĭ enorme sacrificiĭ pentru sfânta cauză în numele căreia luptă, o virtute pe care calculele meschine și deșertăciunele omeneștĭ o lasă rece și nepăsătoare ba chiar o revoltează în chipul cel maĭ sincer.

Dar iată cel dintâiŭ prilej, când aceste nobile și frumoase sentimente puteaŭ să se manifeste, se presintă: *alegerea primaruluĭ*. Zizania intră în sânul Ligeĭ; toțĭ membriĭ eĭ vor să fie primarĭ și ajutoare. Cu mare greŭ D. Langa se alege primar și D-niĭ Ornescu, Scorțescu, Sachelari și Machedon — ajutoare. Aceștia găsesc că suferința Moldoveĭ s'aŭ ameliorat; ceĭ rĕmașĭ pe din afară, confundând suferințele lor ca ale frumoaseĭ Moldove, găsesc că starea *pacienteĭ* se agravează — și Liga e în ajunul descompunereĭ sale.

* * *

Ce să zică publicul de această purtare? Dacă toate fabulele aŭ câte o morală, care ar fi morala acesteĭ fabule?

* * *

In toate aceste evenimente, politice locale D. Aslan are un rol de căpetenie. D. Aslan e un om inteligent și simpatic. Intre D-sa și D. Langa nu se încape comparație. Afară de acestea D. Aslan se poate mândri cu drept cuvânt că a ridicat în spinare pe ceĭ 30 de consilierĭ comunalĭ, pentru că D-sa singur a dus tot greul campanieĭ electorale. Discursu-

rile-gimnastice ale D-luĭ Mârzescu nu maĭ impresionează pe nimenĭ şi frazele-ĭ bombastice pe nimenĭ nu pot convinge. Cât despre D. Langa, D-sa a tăcut chitic, nevoind să epuizeze nişte puterĭ oratorice atât de distinse şi preferând a le cheltui la tribuna Parlamentuluĭ.

Şi cu toate aceste D. Langa e primar, iar D. Aslan cade cu un vot. Domnia nulităţilor începe; inteligenţele se acufundă. Şi cum ar putea fi altmintrelea într'o Ligă, unde a tunat de-a adunat tot ce poate fi maĭ nul şi maĭ sec?

* * *

Şi fiind-că e vorba de D. Aslan, să'mĭ daţĭ voe, D-le Director, să vĕ amintesc o scenă din timpul alegerilor generale.

Era întrunire în sala Pastia. D-voastră ocupaţĭ un stal în faţa sceneĭ, de pe care D. Aslan propoveduia noroduluĭ cu mult talent bine-facerea ce aduce Liga-Langa peste ţara românească.

— „D. Beldiman, — zice D. Aslan făcênd o digresiune în cursul cuvêntăreĭ sale,— D. Beldiman 'mĭ este mie personal o figură din cele maĭ simpatice şi „în alte împrejurărĭ“ eŭ unul 'l-aşĭ vota. Acesta fie zis între noĭ!“ adăuga D. Aslan, rugând pe asistenţĭ să fie discreţĭ, să nu divulge secretul, preferinţele D-sale.

* * *

E timpul să-ĭ spunem acum la rêndul nostru D-luĭ Aslan:

— „D. Aslan e o figură din cele maĭ distinse; „în alte impregiurărĭ“ ne-am fi simţit datorĭ să protestăm cu toată energia în contra nedreptăţeĭ ce 'ĭ s'a făcut la Iaşĭ, de către ceĭ cu carĭ 'şĭ-a pus în cârcă; aceasta însă „în alte împrejurărĭ“ — şi rĕmâe vorba între noĭ!“

D. Aslan, pe atuncĭ nu motiva pentru ce „în acele împrejurărĭ“ nu credea oportun să sprijinească candidatura D-v. D-le Director; cât de uşor ne-ar veni să-ĭ arĕtăm şi să motivăm pe larg pentru ce „în aceste împrejurărĭ“ găsim că lecţia ce 'ĭ-a dat'o D-luĭ Aslan ligueriĭ D sale e bine meritată şi că a protesta în contra nedreptăţeĭ ce 'ĭ s'a făcut ar fi cel puţin o imprudenţă.

* * *

Şi la aceeaşĭ întrunire şi în acelaşĭ discurs, dacă 'mĭ aduc bine aminte, D. Aslan v'a dat un sfat,—şi 'ĭ-a venit uşor să vi-l dea: *să vĕ retrageţĭ candidatura.*

Dacă am voi să fim tot aşa de cavalerĭ, şi să dăm D-luĭ Aslan un sfat în situaţia încurcată în care se află n'am reuşi. D-luĭ Aslan nu 'ĭ se poate da din nenorocire „în aceste împrejurărĭ“ nicĭ un sfat prielnic. Tot ce-ĭ putem spune este că de cât ca Langa la câştig, maĭ bine în alte condiţiunĭ—la perdere.

Iassiensis

Scandalul din Camera Austriacă

VIENA, 21 Iunie.—Un incident foarte viŭ şi sgomotos s'a întâmplat la şedinţa Camereĭ. D. Wrabetz, deputat liberal din Viena, provocat de deputatul anti-semit Schneider, a chemat pe acest din urmă om despreţuit; l'a acusat că a falşificat o stampilă şi că ar fi convins în mod public ca promotor de depunerĭ falşe. D. Schneider a cerut numirea unuĭ Cabinet pentru a judeca incidentul; D. Wrabetz a făcut aceeaşĭ cerere în urma uneĭ apostroafe injurioase ce i-a adresat D. Lueger anti-semit.

Comitetul se va întruni astă seară.

Bătaia şi tortura în Armată*)

IV

Azĭ continuăm cu viaţa soldatuluĭ prin cazărmĭ.

In toată lumea civilizată proletariĭ care formează clasa cea maĭ numeroasă şi cea maĭ nedreptăţită din toate punctele de vedere, se agită mult pentru reducerea lucruluĭ la 8 oare. Să ştie agitaţia monstră şi universală ce s'a produs anul trecut şi anul acesta la 1 Maĭ. Ca un fior electric, fiorul solidarităţeĭ universale, a străbătut în toate inimile proletare din amîndouĕ lumile şi la 1 Maĭ o manifestare uriaşă a poporuluĭ cerea reducerea oarelor de lucru.

Eĭ bine, se cuvine ca partidele democratice din ţară să se gândească la cea maĭ nenorocită categorie de muncitorĭ, care muncesc maĭ mult de cât orĭ-cine, la soldaţĭ.

In adevĕr. Soldatul român se scoală la 4 ore dimineaţa şi până seara la 11 munceşte într'una. Ne maĭ auzit, 19 ceasurĭ de muncă! Nicăerĭ muncitoriĭ nu muncesc 19 oare ca soldaţiĭ. Şi să nu se crează că exagerăm. De la ora 4 soldatul face instrucţie, teorie, corvadă şi slugăreşte pe toţĭ caporaliĭ şi sergenţiĭ. Şi când se întâmplă de aŭ „inspecţie“ nu dorm toată noaptea. Am stat cu dînşiĭ în cazarmă şi i-am vĕzut muncind 19 şi 20 ceasurĭ. Apoĭ dacă este astfel, de ce ne maĭ mirăm (şi spun asta D-lor ofiţerĭ) că soldaţiĭ sunt slabĭ, secătuiţĭ şi morţĭ de oboseală?

Cum vedem e o crimă ce se perpetează prin cazărmile noastre. Auzĭ să muncească un om 20 de ceasurĭ! De necrezut. Populaţia acesteĭ ţărĭ se istoveşte cu totul dacă nu ne vom gândi să luăm mĕsurĭ! Este o îngrozitoare robie!

Şi să nu credeţĭ că numaĭ în acestea soldatul nostru are asemenea parte? In toate se vede acelaşĭ spirit de castă, de antagonism, de ură, faţă cu soldatul, cu ţăranul român. Aşa, se ştie de toată lumea arbitrariul şi nedreptatea ce domneşte când dragă Doamne, să vede în fine silit să reclame. Reclamaţia o face în *ţinută*, cu pompă, şi rezultatul este în aproape toate cazurile defavorabil pentru dînsul.

In privinţa judecăţeĭ este şi maĭ rĕŭ nedreptăţit. Pentru un cuvênt rĕspuns înapoĭ, este dat judecăţeĭ şi acolo osândit pentru „revolta contra superioruluĭ.“ Pentru lipsa unuĭ efect, pentru o lipsă fără voe etc., este osândit şi închis aspru. *Monitorul Oasteĭ*, cartea neagră a armateĭ, în care sunt codificate toate injustiţiile şi crimele militare, coprinde numere întregĭ cu osândirĭ de ale Consiliurilor de Rĕsboiŭ pentru te mirĭ ce indisciplină şi infracţiune de la legile militare.

Dar serviciul de ordonanţă care-l fac regulat pe an peste 3,000 de soldaţĭ la ofiţerĭ, e demn pentru un stat cu veleităţĭ democratice? Sunt oare chemaţĭ fiĭ ţĕreĭ ca să servească patria, şi în realitate sunt transformaţĭ în slugĭ? Se poate o ruşine maĭ mare ca acest drept ce 'şĭ l aroagă militarismul de a atenta la libertatea cetăţenilor şi aĭ face timp de 3 anĭ slugĭ? Şi această distincţie absurdă, injustă, care stă în contrazicere cu legile şi Constituţia ţĕreĭ se practică fiind-că ţĕraniĭ nu ştiŭ carte. Dar cu mĕsurile care se iaŭ, cu obligativitatea învĕţămentuluĭ, şi când poate cel mult în zece anĭ vor şti toţĭ carte, atuncĭ cine vor maĭ fi slugĭ?

Iată regimul în care trăieşte oşteanul român. Regim trist şi înfiorător. De asupra tuturor se practică bătaea în patru modurĭ cum le vom arĕta. Bătaea este acea constrângere corporală şi sufletească care face, ca soldatul să se avilească cu totul să se tâmpească, să nu maĭ aibă conştiinţă. Dacă n'ar exista bătaia, uşor 'ĭ-ar fi soldatuluĭ să 'şĭ maĭ îndulcească lanţurile robieĭ. Ar lipsi frica grozavă de a se vedea atins şi umilit, s'ar şti maĭ demn şi ar putea cere mĕsurĭ în bine de luat asupra luĭ.

De aceea, noĭ spunem necontenit că singura soluţie în momentele de faţă este întêiŭ şi întêiŭ *ridicarea absolută a bătăeĭ.*

In No. viitor, vom arĕta sistemele de bătae din armata noastră.

Eduard Dioghenide

*) Vezĭ No. 844, 847 şi 862 din 2, 5 şi 22 Iunie.

CRONICA

Legea asupra vînătorilor.

Joia trecută, la Senat s'a votat în unanimitate legea privitoare la protecţia animalelor de vînat. Vestea aceasta împrăştiindu-se prin pădurĭ, prin rîurĭ, prin munţĭ şi prin bălţĭ, a produs o mare senzaţie de bucurie printre toate animalele. Iată câte-va din telegramele carĭ s'aŭ primit din partea lor:

* * *

D-luĭ Preşedinte al Senatuluĭ.

Mulţumim adânc maturuluĭ corp care ne-a votat o lege atât de ocrotitoare pentru neamul nostru.

Potârnichile.

* * *

D-luĭ Preşedinte al Senatuluĭ.

Legea votată în unanimitate dovedeşte că avem numeroşĭ prietenĭ şi reprezentanţĭ *printre senatorĭ.* **Peştii.**

* * *

D-luĭ Preşedinte al Senatuluĭ.

Animalele cornute aveaŭ dreptul, maĭ mult ca orĭ-care altele, să se aştepte la o asemenea lege de la senatorĭ. Bĕtrâniĭ aŭ tot-d'a-una teamă de...... coarne, — maĭ ales când sunt însuraţĭ. **Cerbii.**

* * *

D-luĭ Preşedinte al Senatuluĭ.

Mărturisim că legea D-voastră nouĕ, nu ne-a prea făcut mare impresie. Prin ea se arată că nu prea sunteţĭ vînătorĭ curagioşĭ. Şi la urma urmeĭ senatoriĭ nu maĭ pot să ne maĭ mănânce carnea, fiind-că n'aŭ dinţĭ. **Epurii.**

* * *

D-luĭ Preşedinte al Senatuluĭ,

Legea Dv. neprevĕzând pedepsirea vînătoareĭ ce noĭ o facem găinilor din sate, vĕ exprimăm înaltele noastre mulţumirĭ. **Vulpile.**

* * *

Vaĭ! numaĭ pe noĭ ne-aţĭ uitat!... Suntem ucişĭ într'un mod îngrozitor. Rugăm pe D-l Hrisoscoleu să interpeleze guvernul în privinţa noastră. **Purecii.**

Pentru conf. **TRADEM.**

Lista de subscripţiune pentru ridicarea unuĭ monument naţional în oraşul Ploeştĭ, spre amintire vitejilor vînătorĭ din Batalionul al II, căzuţĭ în rezboiul din 1877 (78).

(Va urma) Total 404.00

INFORMAŢIUNI

Iată numele celor aleşĭ în comitetul partideĭ liberal-naţional:

Dim. Brătianu, N. Ionescu, N. Fleva, P. S. Aurelian, G. Pallade, C. Nacu, Al. V. Liteanu, G. Cantacuzino, N. Gane, St. Şendrea, A. Vizanti, M. Ţoni, D. Sturdza, Eug. Stătescu, C. I. Stoenescu, I. G. Bibicescu, M. Ferechide, A. Stolojan, Dim. Giani, E. Costinescu, Eug. Carada, P. Grădişteanu, Al. Beldiman, V. Lascar, C. Dimitrescu-Iaşĭ, Dr. Sergiu, Al. Orĕscu.

—✱—

Spre a'şĭ face cine-va o idee de traiul cel bun care îl aŭ soldaţiĭ în batalionul 4 de vînătorĭ de la Tîrgul-Ocna, spunem că de la Ianuariŭ până acum aŭ dezertat peste 25 de soldaţĭ.

—✱—

Ministrul Cultelor şi al instrucţiuneĭ publice va trimite zilele acestea o anchetă la Botoşanĭ spre a cerceta diferitele scandalurĭ întâmplate la şcolile d'acolo.

—✱—

Suntem abonaţĭ la serviciul telegrafic al Agenţieĭ *Române*!!! pentru a avea noutăţile ce se raporta la Ţara noastră.

A murit Kogălniceanu la Paris, alaltă-erĭ dimineaţa, şi până astă-zĭ n'am avut un singur cuvênt despre el, în schimb însă am fost îndopaţĭ cu toate prostiele suveranilor şi ale slugilor lor.

Maĭ prost serviciu şi maĭ scump plătit nicĭ că se poate.

—✱—

Marţi pe la ora 10 dimineaţa din staţiunea T.-Ocna aŭ fugit 16 vagoane încăraate cu mărfurĭ şi petroleŭ. Ele aŭ trecut prin gările Oneştĭ, Caiuţĭ şi la Urecheştĭ aŭ fost resturnate pentru ca să se evite accidente. Vagoanele sunt sfărâmate, mărfurile aŭ suferit avariĭ însemnate. Din fericire însă accidente de persoane nu sunt de înregistrat.

—✱—

Intrebăm pe D. colonel Rasty de ce pe timpul acestor căldurĭ tropicale, nu dă haine de dril sergenţilor de oraş. Uniĭ din eĭ sunt literalmente opăriţĭ, orĭ aşteaptă să moară câţĭ-va ca să facă această modificare?

—✱—

Astă-zĭ se va judeca de Curtea cu juraţĭ din capitală, procesul femeeĭ Stamatiu, care prin mijloace întreabinţate a făcut să avorteze D-na Teodor din Têrgovişte şi din care caz i s'a tras şi moartea.

—✱—

Aseară o femeie a nume Berta Şneider, care locuia în Strada Goleştĭ No. 12, a bĕut o soluţiune de fosfor, disolvând maĭ multe cutiĭ cu chibriturĭ în apă. Ea a fost surprinsă de proprietăreasa caseĭ care chemând ajutor i-a dat primele îngrijirĭ.

Cauza acesteĭ încercărĭ de sinuciderĭ se zice că este dragostea.

Doctorul chemat în grabă a declarat că pacienta va scăpa de oare-ce i s'a dat ajutor la moment.

—✱—

Am semnalat în maĭ multe rêndurĭ insuficienţa apeĭ la cazarmele din Dealu Spireĭ.

Apa ce trupele o aŭ actualmente, vine de la Arsenal dar numaĭ 8 ore în timp de 24 ore, aşa că trupele consumă apă stătută. Cel puţin să fie de ajuns, dar nu ajunge nicĭ la jumĕtate din trupă.

Pe lângă cazarme trec tuburĭ de apă filtrată dar nu e nicĭ o gură de apă deschisă.

Bieţiĭ oamenĭ suferă supliciul luĭ Tantal!

—✱—

Azĭ dimineaţă, pe la orele 6 şi jum. o trăsură goală, fără vizitiŭ venea în goana cea maĭ repede a cailor pe Bulevard la vale. In dreptul Universităţeĭ a călcat pe un lucrător care lucra la şinele tranvaiuluĭ, iar în dreptul magazinuluĭ *Menagera* a dat peste o birjă de piaţă, răsturnând pe birjear şi speriind caiĭ carĭ aŭ luat-o şi eĭ la fugă. Dupe informaţiunĭ am aflat că trăsura cea goală aparţine D-neĭ Demceo, iar birja a fost prinsă de sergentul cu Nr. 38.

Suntem sigurĭ proprietarul trăsureĭ fiind din aristocraţie poliţia nu 'ĭ va face nimic.

—✱—

Ni se scrie că ziarul *Reforma* din Craiova va reapare la 3 August, subt direcţiunea unuĭ comitet liberal democrat.

—✱—

PE TIMPUL VEREĬ

Abonamente cu numĕrul la ziarul:

„Adevĕrul“

In toată Ţara 10 banĭ foaia

In Strĕinĕtate 15 „ „

☞ *Aceste abonamente se plătesc tot-d'a-una 'nainte.*

—✱—

Administraţia ziaruluĭ „Adevĕrul“ *pentru a putea reduce cu 25 la sută preţul publicaţiunilor, a renunţat cu desăvîrşire la serviciul* Agenţia Havas *precum şi celor-l'alţĭ agenţĭ de publicitate şi anunţă pe numeroşiĭ sĕĭ cititorĭ şi'n special pe D-niĭ comercianţĭ şi industriaşĭ, că în viitor anunţurile, inserţiile şi reclamele se primesc numaĭ la Administraţie, Bulevardul Elisabeta Nr. 111.*

Examenele Şcolare

23 Iunie 1891

Bucureştĭ

Seminariul Nifon, cl. II muzica bisericească, cl. III confesiunea, cl. IV liturgica, cl. V şi VI istoria bisericească, cl. VII pastorala.

Institutul Educaţiunea Română, piano, muzica vocală şi exposiţiunea lucruluĭ.

Institutul pedagogic de Domnişoare producţiĭ muzicale, exposiţia de desemn şi lucru manual.

ACCIDENTE

CLEVELAND, 21 Iunie. — Un tren de călătorĭ s'a lovit în timpul dimineţeĭ cu un alt tren de mărfurĭ. Maĭ multe vagoane aŭ luat foc, un vagon a fost distrus cu desăvârşire. 27 de cadavre s'aŭ scos de sub dărâmăturĭ; prin re răniţĭ sunt mulţĭ carĭ sunt grav atinşĭ.

HUGUES LE ROUX

MICUL MARINAR

Convorbeam cu căpitanul *Luizianeĭ*, stând pe puntea strâmtă a vasuluĭ. Priveam cum se prepară echipagiul pentru plecare. In urma noastră, auzirăm o voce respectoasă:

— Căpitane....

Căpitanul Tuffet se întoarse. E a şeful echipagiuluĭ care se apropia ţinênd un copil de mână. Copilul sta nemişcat, cu sprîncenele încruntate şi cu bonetul în mână.

Căpitanul îşĭ scoase pipa din gură. Se uită la copil cu un aier de nemulţumire şi zise cam brusc:

— Ah! acesta este micul marinar?

Apoĭ adresându-se către copil:

— Ce vîrstă aĭ?

Şeful echipagiuluĭ repetă aceiaşĭ întrebare:

— Spune ce vîrstă aĭ?

Copilul rĕspunse:

— Un-spre-zece anĭ.

Căpitanul Tuffet ridică din umerĭ, ca şi cum ar fi voit să zică:

— Ce vreĭ să facem cu copilul acesta?

Dar şeful echipagiuluĭ atrase pe căpitan într'un colţ, şi în timp de un minut, discutară împreună.

Auziĭ pe Tuffet care zicea:

— Are hârtiile în regulă?

— Da, căpitane.

— Are consimţimântul mamĕ-seĭ şi al tutoreluĭ?

— Da.

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL“ (162)

CHARLES MEROUVEL

MORŢI ŞI VII

X

Faţă în faţă

Campayrol vĕzuse mişcarea de grijă a Conteluĭ, dar să făcea că nu înţelege.

Iată-ne bine, zise el. Mizericordie!

Şi ca cum i-ar fi venit o idee de o-dată.

— Dacă am mânca ceva, ar maĭ trece timpul,

— Ce aĭ Jose? întrebă Estagnou. Aceştĭ domnĭ te vor plăti ca nişte prinţĭ.

— Atuncĭ am de toate!

Incetul cu încetul Navarejiĭ care jucau saŭ beaŭ la mesele cele micĭ, se eschivară fără zgomot, şi eşiră unul câte unul. Se auzea tropăitul cailor şi catârilor dar aşa de încet în cât trebuia să aplecĭ urechea ca să le auzĭ.

Micele slugĭ se ridicase după un semn al stăpânuluĭ şi puse masa.

După o jumătate de oră de la sosirea Caravaneĭ, nouiĭ veniţĭ eraŭ singurĭ împrejurul uneĭ mese plină de buteliĭ, jamboane, şi cărnurĭ recĭ.

Vaunoise, sumbru şi visător, era neliniştit de ideia sa.

Cine era acest streîn?

Jose aduse atâta pâne şi bucate în cât s'ar fi săturat şi boiĭ.

— Un cuvênt, îĭ zise luĭ, Contele.

Stăpânul caseĭ îl privea.

— Cine este acest om? întrebă Vaunoise, arătând uşa camereĭ.

— Pre legea mea, senior, sunteţĭ maĭ curios de cât mine. Tot ce ştiŭ este că el ştie să comande, încolo e un om de treabă.

Din ce ţară?

— Il cred American.

Vaunoise îşĭ muşca buzele şi strânse din ochĭ, dar nu inzista.

Campayrol şi tovarăşiĭ sĕĭ se înşirase împrejurul meseĭ, dar nicĭ locul, nicĭ oara nu-ĭ îndemnaŭ la veselie.

Ribas, stăpânul caseĭ, şi majorul chiar aruncaŭ privirĭ îngrijitoare la uşa situată în susul scăreĭ.

Această uşă se deschise.

Un bărbat fără pălărie, cu o vestă largă cu o cravată care bălălăia în toate părţile pe o cămaşă de noapte, apăru în prag zicênd:

— Imĭ pare că se face mult zgomot în crâşma d-tale, don Jose.

Şi încet scoborî treptile scăreĭ.

Toţĭ ochiĭ se uitară la dânsul.

Se apropie de masă şi numără pe Comesenĭ cu o privire circulară.

Vaunoise căută cu ochiul o armă, o sabie un revolver ca să se apere.

Pricepu totul la moment şi se vĕzu înconjurat de trădărĭ.

— Pe D-zeul meŭ, zise streinul eŭ nu mă înşel. E contele Filip de Vaunoise persoana care o observ.

— D. Georges Dambert saŭ Davidson? făcu un altul venit pe neaşteptate de sus.

— Cum îţĭ va plăcea.

— Hazardul îmĭ face un adevĕrat serviciŭ, reluă Dambert. Noĭ avem drept vorbind o socoteală de regulat împreuna şi locul se pretează de minune. Sunt fericit de a vĕ vedea, domnule, şi de a vĕ întâlni întovărăşit cum sînteţĭ. Iubesc lucrurile făcute ziua în ameaza mare şi nu ne vor lipsi marturĭ.

El strigă.

— Pepe!

Negrul gigant scoborâ la rândul sĕŭ scara şi se duse de se puse lângă uşe în timp ce George Dambert luând un scăueş se puse calare în faţa Conteluĭ Vaunoise foarte palid şi inciudat.

La rândul săŭ el căzuse într'un adevĕrat guet-apens.

El aruncă o privire plină de ură Cezarineĭ care ridică pumniĭ în sus în semn de un dispreţ suveran.

— Ce-ţĭ este? îĭ zise ea cu brutalitate înţelegîndu-ĭ cugetarea sa. Eŭ mĕ duc unde mĕ duce fantazia mea. Ţ'a plăcut de a mĕ urma şi de amĭ istorisi din noŭ. Te ascultam dar te osteneaĭ de giaba. Imbecil e acela care după ce a ranit inima uneĭ femeĭ ca mine crede că că o poate prosti din nou cu minciunile sale! De altmintrelea eŭ nu ştiu nicĭ ceia ce voeştĭ nicĭ ceia ce aştepţĭ. Dacă aĭ vre-un vrăjmaş poţĭ să-ĭ respunzĭ. Nu eştĭ pierdut pentru o sfadă. Un bărbat e ca şi celălalt. Intreabă pe D. de Ribas care s'a bătut de 10 orĭ, dacă mĕ înşel. Şi de altmintrelea priveşte pe adversarul D-tale, n'are aerul unuĭ asasin.

Un surîs amar se arată pe buzele conteluĭ.

— Da, zise el; eu jucasem nu pentru D-ta singură, dar pentru tatĭ.

Mĕ voiŭ rĕzbuna.

Frumoasa fată rĕspunse:

— Poate.

Şi întorcându-se către amica sa:

— Vino, zise ea. Domnule de Ribas aveţĭ bunătate de a ne conduce la camera noastră. Aceste discuţiĭ nu privesc femeile.

Vaunoise o lăsă să se depărteze fără să facă o mişcare.

George Dambert zise stăpînuluĭ:

— Jose, o sticlă de Malaga pentru mine şi pentru Pepe.

Se făcu tăcere.

Ribas apăru îndată.

Uşa se închise după cele două femeĭ.

George Dambert, strângînd buzele sale, zise.

— Acum fiind-că v'am regăsit Domnule Vaunoise, nu vĕ maĭ părăsesc. Mâine unul din noĭ va trece singur frontiera.

— Ce înţelegĭ prin asta?

— Că eŭ saŭ d-ta nu vom maĭ fi în această lume.

— Bah, făcu ironic contele care îşĭ relua sângele săŭ rece în faţa primejdieĭ.

— Aşa-ĭ cum am onoarea să ţ'o spun.

— Eştĭ liber să crezĭ ce vreĭ. Mie nicĭ prin gînd nu-mĭ trece de a te omorî, nicĭ de a rĕmâne eŭ.

— Nu-mĭ vine să te cred, zise liniştit Dambert. Dar situaţia noastră nu este aceiaşĭ.

— Pentru ce?

— Aĭ tot ce se poate dori.

— Crezĭ?

— Sigur. Averea maĭ întâiŭ, o avere enormă de care dispuneţĭ ca şi cum v'ar aparţinea.

— Să trecem.

— Apoĭ o femee încântătoare pe care în adevĕr o neglijezĭ, dar eştĭ liber!

— Asta e totul?

— Cu aceştĭ banĭ, aĭ putea face mult rĕŭ şi aĭ făcut. Cu această femee un altul poate fi fericit şi va fi, dacă cerul e drept.

(Va urma)

— Și nu s'a făcut nicĭ o observațiune la inscripțiunea maritimă?

— Nu.

— Eĭ bine, să'l primim.

Atuncĭ șeful echipagiuluĭ făcu un semn copiluluĭ care își puse bonetul pe cap și fără a pronunța o vorbă coborî treptele punteĭ.

— Este o adevĕrată milă de a primi pe acest copil, îmĭ spuse căpitanul aprizîndu'șĭ pipa; dar familia luĭ a suferit o mare nenorocire. El este fiul patronuluĭ Sudric, care s'a înecat într'o seară cu ceață. Aĭ auzit de întâmplarea asta?

Și pe când rĕspundeam nu cu capul, el scoase un jurnal din sĕptămâna trecută, și mi'l dete să'l citesc:

„Sinistru maritin:“ Săracă dar curagioasă populație de pescarĭ din capul Antifer a încercat o nenorocire.

O barcă de pescarĭ, condusă de patronul Surdic, însoțit de copilul sĕŭ maĭ mare și de nu matelot infirm, s'a înecat.

Surdic lasă o femeie însărcinată, și patru copiĭ, dintre care cel maĭ mare avea zece anĭ. Această familie n'avea alte resurse de cât munca tatăluĭ lor.

Prin economie, el putea să 'șĭ întreție familia sa destul de grea. Femeia sa rămâne acum aproape fără nicĭ o sursă de existență.

Inapoiaĭ jurnalul căpitanuluĭ. Micul marinorera singurul copil ce maĭ rĕmăsese vĕduvă luĭ Sudric, singurul eĭ protector.

Atins până în suflet, esclamă:

— Bieții oamenĭ!

Căpitanul mișcă din cap.

— Eĭ! nu e aceasta unica istorie de felul acesta! Ceĭ maĭ mulțĭ dintre acești micĭ marinarĭ sunt orfelinĭ care se îmbarchează pentru a 'șĭ hrăni pe muma și pe frațiĭ lor. Ceĭ maĭ mulțĭ dintre eĭ sunt copiĭ de pescarĭ. Eĭ îțĭ inspiră compătimire, Chiar când n'aĭ nevoie de dînșiĭ, totușĭ îĭ primeștĭ. Și eŭ am început tot așa.

Se opri un moment pentru a da un ordin, apoĭ revenind lângă mine, relua șirul vorbeĭ.

— Tatăl meŭ se înecase în mare cu o luntre. Rĕmăsesem o sumă de orfelinĭ. Suferearn lipsa. Atuncĭ, biata mumă-mea m'a luat din școală, împreună cu alțĭ treĭ verișorĭ aĭ meĭ, și m'a îmbărcat pe un vapor. N'aveam maĭ mult de zece anĭ Poțĭ să 'țĭ închipueștĭ că nu eram bun la nimic. Mĕ duseseră la bucătărie. Serveam pe maiorĭ și une orĭ spălam puntea. Când mĕ făcuĭ de 18 anĭ, eram gata pentru inscripțiunea definitivă. Atuncĭ este o adevĕrată nuntă, o adevĕrată căsătorie cu Marea. Nu 'țĭ pot imagina cum 'mĭ bătea inima, când mĕ duceam la comisarul maritim ca să mĕ înscrie printre marinarĭ. El ne citește, ca și un preot legile și reglementele carĭ determină obligațiile și drepturile marinarilor. Și această căsătorie cu Marea este pentru toată viața. Ea nu admite divorțul. Ințelegĭ bine atuncĭ, că Marea te ia pentru tot-d'a-una, că trebue s'o iubeștĭ, să trăeștĭ cu ea, cu farmecul eĭ, cu capriițiile eĭ. Când contractezĭ acest mariaj, e ca și cum aĭ intra într'o mânăstire: trebue să uițĭ june, prietenĭ, părințĭ, totul pentru a n'o iubi de cât pe ea, și a nu 'ĭ fi credincios de cât eĭ.

Dupe ce maĭ vorbirăm ceva, voiŭ să plec. In timpul acela zăriĭ pe micul marinar urcând puntea cu un sac în spinare. Sacul era greŭ și copilul abia 'l ducea.

Il mângâiaĭ pe cap și 'l sărutaĭ ca pe un copil străin și nenorocit. **Cleo**

CUTIA CU SCRISORI

Studentul Sigalea la Belgrad

In ziarul *Națiunea* No. 2,574 s'a publicat un articol al unuĭ anonim, „student ieșan“ relativ la plecarea colegului nostru Sigalea la Belgrad. Nu m'ași fi grăbit, să scriŭ ceva în această privință, cu atât maĭ mult, cu cât mi s'ar atribui poate, că iaŭ apărarea colegului Sigalea, dacă nu ași fi citit câte-va puncte din articolul menționat, care saŭ nu sunt cunoscute de autorul aceluĭ articol, saŭ fiind cunoscute sunt apreciate cu rea voință. Studentul Sigalea probabil, că 'șĭ va lua apărarea și va depărta cu prisosință acuzațiuuile ce i se aduc prin publicitate, mie însă 'mĭ rĕmâne, să elucidez acele câte-va puncte.

Așa dar, nu eŭ voiŭ spune, care a fost motivul, ce 'l-ar fi îndemnat pe simpaticul meŭ coleg Sigalea de a se duce la Belgrad, dupe despărțirea noastră de Sêrbi. I se atribue un calcul jidovesc. Din parte-mĭ, care 'l cunosc bine, pot afirma, că greșesc mult ceĭ ce cred. Dar, fie aceasta chiar motivul, nu era maĭ bine ca autorul zisuluĭ articol, să recunoască o greșeală a studenților românĭ de indiferență ce aŭ arătat-o lăsând pe acest evreŭ de a-șĭ face trebûrile singur nesupărat? Căcĭ dupà anonimul „student ieșan“, Sigalea și-a făcut treburile. Și apoĭ de ce nu s'aŭ dus și alțiĭ? Orĭ Sigalea a tăcut chitic, și a plecat la Belgrad fără știința nimĕnuĭ? Din contra, chiar anonimul student, de va fi fost la Severin, poate afirma, că se știa încă de când eram pe Dunăre, adică cu o zi înaintea plecăreĭ noastre din Severin, că maĭ mulțĭ studențĭ, pe care la nevoe îĭ voiŭ cita și între carĭ era și Sigalea, vor merge la Belgrad. Dar cum știe toată studĕnțimea, la plecarea trenuluĭ din Severin, Sigalea singur rĕmase pe peron salutându-ne și spunând că pleacă la Belgrad. Ceĭ-l'alțĭ ce s'aŭ făcut? N'aŭ mers și atât maĭ răŭ.

Viŭ acum la primirea oficială ce i s'a făcut luĭ Sigalea la Belgrad, Anonimul „student ieșan“ discută aci cu prea mare ușurință, căcĭ întocmaĭ ca un copil pare a zice luĭ Sigalea: *„Apoĭ să nu mi te lauzĭ cu primirea ce aĭ fi avut-o la Belgrad, orĭ căruia din noĭ i s'ar fi făcut“*. Dar cine a zis alt-fel și cine s'a lăudat?

Sigalea? Aceasta nu e adevĕrat, căcĭ desmințirea o daŭ chiar articolele sale din *Adevĕrul*. In adevĕr, tocmaĭ aceia ce i se pare anonimuluĭ student eșan ca fapt necuviincios de vorbeşte Sigalea în articolele sale în formă plurală, tocmaĭ aceea zic, că pentru mine pledează favorabil luĭ. Eŭ cred, că toțĭ aŭ vĕzut că Sigalea a voit să ascundă indiferența noastră de a merge la Belgrad și decĭ este un sacrificiu făcut de dênsul colegilor săĭ de așĭ micșora din meritele, ce le ar fi avut, când dădea publicitățeĭ adevărul în această privință.

Maĭ în urmă, în menționatul articol e o frumoasă observațiune făcută luĭ Sigalea când îl întreabă autorul articoluluĭ, că în baza căreĭ împuternicire a plecat la Belgrad? Nu știŭ, dacă anonimul student a fost la Severin, de nu știe, poate afla, că chiar când percurgeam drumul Bucureștĭ-T.-Severin, mulțĭ studențĭ îșĭ manifestaŭ dorința de a merge la Belgrad, Negotin, Cladova etc, dar nicĭ unul nu s'a gândit, că pentru satisfacerea acesteĭ dorințe trebue să obție vr'o împuternicire.

Și chiar apoĭ, dacă ar fi să admitem observațiunea, foarte greșită de altminterea, a anonimuluĭ ieșan, îĭ era dat să cunoască în ce mod a plecat Sigalea. Pe ascuns? Nu. Din contra, toțĭ știŭ, că la despărțirea avută cu el la Severin, nimenĭ nu i-aŭ observat, ca neçorectă plecarea sa la Belgrad, ci îĭ uram cu toțiĭ drum bun, salutându-l, uniĭ și sărutându'l. Nu e vorbă, chiar aceasta constitue o împuternicire, de cât că nu e oficială, cum dorește anonimul student ieșan.

Acum viŭ și la partea tragică a articoluluĭ menționat. La sfârșitul articoluluĭ, autorul apelează la toțĭ studențiĭ românĭ, că fața de intențiunea studenților evreĭ de a profita de orĭ-ce ocasiune în interesul lor și că maĭ ales azĭ, când acest element străin (*studențiĭ evreĭ saŭ evreiĭ?* să-mĭ dea voe să-l întreb) ne amenință existența națională prin noile invasiunĭ dinspre răsărit, ni se impune sacra datorie de a pune stavilă acestor oaspețĭ îndrăsnețĭ și cere a se face întrunirĭ studențeștĭ în acest sens în cel maĭ scurt timp, ca premergătoare Congresuluĭ de la Giurgiu, când se vor lua hotărârĭ decisive.

Se lămurim puțin acest punct, căcĭ mĭ se pare, că în loc de a face bine, facem maĭ mult rĕŭ, dacă luăm lucrurile astfel. Toțĭ știŭ bine, că la evreĭ, ca la orĭ-ce popor avem tinerĭ precum și bătrînĭ. Toțĭ știŭ, că nu e mult timp de când tineriĭ evreĭ aŭ început o reacțiune prin formare de Societățĭ, publicare de reviste, propagandă, etc., în contra vechilor apucăturĭ ale bătrînilor lor. Li s'aŭ inculpat iarășĭ, vecinica intențiune de calcul jidovesc tuturor acestor manifestărĭ, de și faptele dovedesc contrarıul și pe care le-aș putea cita la nevoe.

Eĭ bine, când avem în vedore toate opintirile aceste tinerimĭ, când i am avut tot-d'auna alăturea cu noĭ în cestiunile pur studențeștĭ, când în recenta cestiune a întîlnireĭ cu Sêrbiĭ s'aŭ purtat admirabil, deși puteaŭ altfel, când în fine maĭ adăogăm cestiunea jubileuluĭ de la 10 Maĭ, noĭ tineriĭ ca și dînșiĭ, să nu ni-ĭ apropiem cât maĭ mult, să nu le dăm toate ajutoarele posibile, morale și chiar materiale de a izbuti în lupta ce o întreprind contra bigotismuluĭ și neapropieriĭ poporuluĭ lor de cele-lalte? Când vedem la dînșiĭ chiar, dorința de a se pune capăt invasiuneĭ acelor habotnicĭ, fugarĭ de meseria lor, din Orientul Europeĭ, noĭ în loc să'ĭ primim, să'ĭ depărtăm?

Dar atuncĭ, de ce să strigăm, că evreiĭ sînt neasimilabilĭ, când tu însușĭ vĕzênd elementul tînĕr și viguros al aceluĭ popor și care mâine îl va conduce, că'țĭ întinde mâna de ajutor în lupta ce o întreprinde, tu îl respingĭ. Din contra, să'ĭ primim și să le asigurăm reușita. Evrei cu timpul se vor asimila, sînt sigur, probă e chiar colegul Sigalea. Purtăreĭ sale la Severin nu i s'ar putea atribui o înscenare de teatru, căcĭ i-ar trebui o mare dibăcie de artist ca să se poată masca într'atât, maĭ ales în cestiune de entuziasm. Și cu toate acestea, cine ar fi vĕzut în Sigalea de la Severin, pe Moritz Segall din Galațĭ, cu care anonimul student ieșan îșĭ ilustrează articolul.

Dar ce o fi vrut să arate prin repetirea deasă a acestuĭ nume evreŭ, nu ghicesc, căcĭ ca să arate că Sigalea e evreŭ o știaŭ toțĭ studențiĭ. Din acest fapt rezultă însă o slăbiciune în discuțiune.

Cred, că din cele maĭ de sus, colegiĭ meĭ din Bucureștĭ și Iașĭ, nu se vor alarma dupà dorința anonimuluĭ, ci vor aproba în totul purtarea simpaticuluĭ nostru coleg Sigalea. **Alex. Andronescu.**
Student în științe.

Desbaterile Parlamentare

CAMERA

Ședința de la 22 Iunie 1891

Ședința se deschide la orele 1 și un sfert sub președența D-luĭ Colonel Roznovanu.

Prezențĭ 104 deputațĭ.

Se fac formalitățile obicinuite.

D. **G. Morțun** interpelează pe ministrul de interne dacă împărtășește modul de a vedea al prefectuluĭ de Tulcea, care oferă un premiŭ de 10 miĭ leĭ aceluia care-ĭ va aduce pe Licinski viŭ *saŭ mort*. Acesta este un mijloc pieziș de a readuce pedeapsa cu moarte.

D. **N. Constantinescu** interpelează pe ministrul domeniilor asupra vînzăreĭ uneĭ porțiune din moșia Statuluĭ Vatra Episcopieĭ D-luĭ I. Garoflid pentru 16,000 leĭ, când terenul valora 160,000.

D. **V. Macri** interpelează pe ministrul Domeniilor asupra depărtăreĭ D-luĭ Leonida Sterie din funcțiunea de advocat al statuluĭ la Tulcea, unde îl numise tot D. Isvoranu.

D. **Aslan** comunică Adunăreĭ o telegramă din Iașĭ, prin care un numĕr de 150 cetățenĭ îĭ mulțumesc pentru inițiativa ce a luat în chestia evreiască și roagă guvernul și majoritatea ca să ducă lucrurile la capăt.

D. **Bădescu Roșiori** interpelează pe ministrul de interne asupra faptelor prefectuluĭ de Teleorman.

D. **M. Balș** depune o petițiune a unuĭ numĕr de cetățenĭ din Ilfov, carĭ cer aplicarea legeĭ comerțuluĭ ambulant.

D. **Aslan** roagă Camera ca astă-zĭ, dupe terminarea legilor militare, să ia în desbaterĭ raportul privitor la moțiunea ce a propus și să aleagă comisiunea de 15.

D. **Dr. Stăncescu** citește certificatul legațiuneĭ greceștĭ prin care se constată că D. Agate Vasiliu e supus elin.

D-sa interpelează pe ministrul de interne asupra mĕsurilor ce are de gînd să ia față cu D. Vasiliu, care e primar la Pitești și deputat în contra Constituțieĭ.

D. **Poenaru-Bordea** întreabă pe ministrul lucrărilor publice, dacă a luat vr'o mĕsură pentru construirea linieĭ Ploieștĭ-Urzicenĭ-Slobozia.

D. **C. Olănescu** rĕspunde că a numit o comisiune în acest scop.

D. **Ed. Ullè** cere dosarul furtuluĭ de 10,000 leĭ, comis de D. N. Caimacanu, directorul prefectureĭ de Botoșanĭ.

Se intră în ordinea zileĭ.

D. **I. Grădișteanu** citește protectul pentru modificarea art. 58 din legea de recrutare.

D. **G. D. Pallade** combate modificarea ca o agravare a serviciuluĭ militar.

D. **General Lahovari** spune că, din potrivă, e o ușurare.

După o mică discuție între D Iancovescu și ministrul de resboiŭ, legea să iea în considerație și apoĭ se votează.

Se citește proiectul pentru modificarea legeĭ comandamentelor.

D. **General Manu** combate legea și roagă pe ministru să o amâie până la toamnă.

SENATUL

Ședința de la 22 Iunie 1891

Ședința se deschide la orele 2 și 15 min. sub presidenția D-luĭ C. Boerescu.

Presențĭ 75 Domnĭ Senatorĭ.

Se îndeplinesc formalitățile obișnuite.

D. **G. Vernescu** depune tariful vamal și cere să fie discutat imediat în secțiĭ.

Senatul încuviințează.

D-l președinte ridică ședința, pentru ca tariful să fie discutat în secțiĭ.

Ultime Informații

In ziarul nostru de mâine vom publica o nuvelă de repausatul M. Kogălniceanu ilustrul scriitor și unul din primiĭ ziariștĭ Românĭ: SERATELE DANSANTE.

Iată textul interpelăreĭ D-luĭ G. Morțun:

Am onoare a interpela pe D-nu ministru de interne dacă D-sa aprobă publicațiunea D-luĭ prefect de Tulcea prin care se pune un preț pe capul luĭ Licinski, dând zece miĭ de leĭ aceluĭ ce 'l va aduce viŭ saŭ *mort*. Nu crede D-sa că prin această publicațiune se dă un premiŭ de omor și se calcă tot dreptul nostru public, înființând pedeapsa cu moarte într'un mod pieziș? Nu crede că în acest caz, guvernul se face autorul moral al unuĭ omor?

Un student aflat la studiĭ în streinătate, ne scrie că din șease scrisorĭ trimise familieĭ sale în județul Râmnicu-Sĕrat, n'a sosit nicĭ una la destinație.

Intrebăm pe onorabila Direcțiune a poștelor: cine le-a sustras?

Aflăm că atât președintele Camereĭ precum și reprezentanțiĭ județuluĭ Covurluĭ aŭ fost rugațĭ telegrafic de un numĕr însemnat de comercianțĭ din Galațĭ, să ceară votarea de urgență a repausuluĭ de Duminecă.

In numĕrul nostru ce va apare mâine, Duminică dimineața, vom publica o prea importantă Corespondență din Germania, privitoare la procesul falimentuluĭ de șine de drum de fier din Westfalia și asupra căreia atragem deosebita atențiune a cititorilor noștri.

Azĭ aŭ fost primit de președintele camereĭ delegația comercianților din Capitală, compusă din D-niĭ S. Fain, Th. Radivon, I. Niculescu, A. I. Ciurea și N. Schnarz. D. Colonel Roznovanu a primit foarte bine și le-a promis că nu se va închide Camera fără ca legea repausuluĭ de Duminică să nu se voteze

Iată textul propunereĭ făcute în ședința de aseară cu privire la bustul luĭ Cogălniceanu:

Sub-semnațiĭ, adânc pătrunșĭ de durere în fața morțeĭ ilustruluĭ bărbat Mihail Cogălniceanu, și dorind a eternisa memoria sa în sînul aceste Adunărĭ pe care a ilustrat-o atâta timp prin cuvîntul și patriotismul sĕŭ luminat, propunem, în semn de înaltă recunoștință, a se așeza cât maĭ curînd bustul luĭ *Mihail Cogălniceanu* în incinta aceste adunărĭ.

Rămâșițele pământeștĭ ale ilustruluĭ cetățean Mihail Kăgălniceanu aŭ fost pornite ierĭ din Paris.

Mâine Duminesă la ora 9 jum. a. m. se vor distribui premiurile la eleviĭ școaleĭ primare ale *Societățeĭ pentru învĕțătura poporuluĭ român*; în localul Ateneuluĭ Noŭ.

Căldura a ajuns în Bucureștĭ astăzĭ la 36 de grade centigrade.

Un scandal care era să degenereze în bătae, a fost astăzĭ de dimineață la bariera Herĕstrăŭ, între agențiĭ comunalĭ și locuitoriĭ carĭ cumpără carne și alte articole necesare de la negustoriĭ din comuna Herĕstrăŭ și le întroduce în oraș fără a plăti acsize.

Afacerea va veni înaintea parchetuluĭ.

Administrația ziaruluĭ „Adevĕrul“ roagă foarte stăruitor pe toțĭ cititoriĭ sĕĭ cu numĕrul sĕ nu plătească nicăirĭ și sub nicĭ un cuvînt foia noastră maĭ mult de 10 banĭ.

Vênzătoriĭ noștri aŭ deja un rabat de 25 la sută ceia ce credem că este prea destul.

Mulțămim cu recunoștință persoanelor care bine voesc a ne arăta pe vênzătoriĭ abuzivĭ.

Casa de Schimb B. MARCU din *Strada Smârdan Nr. 15*, în fața Bănceĭ Naționale, spre poștă, ne comunică următoarele cursurĭ.

4% Renta amortisabilă	87—
5% Imprumutul comunal (1883)	97—
5% Imprumutul comunal (1890)	95 3/4
5% Scris. funciare urbane	94 1/4
5% Scris. funciare rurale	98 1/4
5% Renta amortisabilă	99 1/2
5% Scris. urbane de Iașĭ	86—

ULTIME TELEGRAME

ROUEN, 22 Iunie.—Mama D-luĭ Waddington, ambasadorul Franciei la Londra a murit ierĭ.

LONDRA, 22 Iunie. — Se anunță din Benares *Agențieĭ Reuter* că un nor imens de lăcuste traversând orașul, în timp de 2 ceasurĭ, aŭ cauzat marĭ devastărĭ în grădinĭ și pometurĭ.

Rom pentru Vișinată	1.50	chilo
Rom Jamaică	2.40	»
Rom Ananas	3.20	»
Rom Vanilie	3 20	»
Spirt pentru Vișinată	1.50	»
„ Rafinat	1.80	»
Alcool de vin	2.20	»

CURSELE VAPORELOR DE POSTA PE DUNARE

CURSE IN JOS:

Dela Orşova	Sâmb. 4^{30} p.m.	Luni 4^{30} p.m.	Joi 4^{30} p.m.
« Severin	« 7 «	« 7 «	« 7 «
« Brsa-Palanca	« 8^{40} «	« 8^{40} «	« 8_{40} «
« Radujevatz	« 10^{15} «	« 10^{15} «	« 10_{15} «
« Gruia	« 10^{40} «	« 10^{40} «	« 10_{40} «
« Calafat	Dum. 12^{30} a.m.	Marţ. 12^{30}	Vin. 12_{30} a.m.
« Widdin	« 1^{45} «	« 1^{45} «	« 1_{45} «
« Lompalanca	« 4 «	« 4 «	« 4 «
« Bechet	« 6^{35} «	« 6 «	« 6_{35} «
« Rahova	« 7 «	« 7 «	« 7 «
« Corabia	« 9 «	« 9 «	« 9 «
« Nicopoli	« 10^{40} «	« 10^{40} «	« 10_{40} «
« Măgurele	« 11 «	« 11 «	« 11 «
« Zimnicea	« 12^{6} p.m.	« 12^{30} p.m.	« 12_{30} «
« Şiştov	« 1^{30} «	« 1^{30} «	« 1_{30} «
« Ruaciuk	« 4^{45} «	« 4^{45} «	« 4_{45} «
« Giurgiu (Sm.)	Luni 3 a.m.	Merc. 3 «	Sâm. 3 a.m.
« Turtukaia	« 5^{15} «	« 5^{15} «	« 5_{15} «
« Olteniţa	« 5^{30} «	« 5^{30} «	« 5_{30} «
« Călăraşi (or.)	« 5^{30} «	« 5^{30} «	« 5_{30} «
« Silistra	« 7^{30} «	« 7^{30} «	« 7_{30} «
« Ostrov	« 8 «	« 8 «	« 8 «
« Cernavodă	« 11 «	« 11 «	« 11 «
« Hârşova	« 1 «	« 1 «	« 1 p.m.
« Gura-Ialomiţ.	« 1^{30} «	« 1^{30} «	« 1_{30} «
in Brăila	« 4^{30} «	« 4^{30} «	« 4_{30} «
« Galaţi	« 5^{30} «	« 5^{30} «	« 5_{30} «

CURSE IN SUS:

Dela Galaţi	Marţi 9 a.m.	Joi 9 a.m.	Dum. 9 a.m.
« Brăila	« 10_{24} «	« 10_{24} «	« 10_{24} «
« Gura-Ialomiţ.	« 2^{30} p.m.	« 2^{30} p.m.	« 2_{30} p.m.
« Hârşova	« 3 «	« 3 «	« 3 «
« Cernavoda	« 6 «	« 6 «	« 6 «
« Ostrov	« 9 «	« 9_{44} «	« 9_{44} «
« Călăraşi (or.)	« 7 «	« 7^{30} «	« 7_{30} «
« Silistra	« 11 «	« 11 «	« 11 «
« Olteniţa	Merc. 2^{30} a.m.	Vin. 2^{30} a.m.	Luni 2_{30} a.m.
« Turtukaia	« 2_{45} «	« 2_{45} «	« 2_{45} «
in Giurgiu (Sm.)	« 6 «	« 6 «	« 6 «
Dela Giurgiu (Sm.)	« 10^{10} «	« 10_{10} «	« 10_{40} «
« Rusciuk	« 11 «	« 11^{30} «	« 11_{30} «
« Şiştov	« 2_{45} p.m.	« 2_{45} p.m.	« 2_{45} p.m.
« Zimnicea	« 3_{15} «	« 3_{15} p.m.	« 3_{15} «
« Măgurele	« 5_{40} «	« 5_{40} «	« 5_{40} «
« Nicopoli	« 5_{60} «	« 5^{60} «	« 5_{60} «
« Corabia	« 7_{40} «	« 7_{40} «	« 7_{40} «
« Rahova	« 10_{25} «	« 10_{24} «	« 10_{24} «
« Bechet	« 10_{40} «	« 10_{40} «	« 11_{40} «
« Lompalanca	Joi 4 «	Sâmb. 4 a.m.	Marţi 4 a.m.
« Widdin	« 6_{45} «	« 6_{45} «	« 6_{45} «
« Calafat	« 7_{15} «	« 7_{15} «	« 7_{15} «
« Gruia	« 8 «	« 8 «	« 8 «
« Radujevatz	« 10_{15} «	« 10_{15} «	« 10_{14} «
« Brsa-Palanca	« 12 p.m.	« 12 p.m.	« 12 p.m.
in Severin	« 2 «	« 2 «	« 2 «
Dela Severin	« 3_{30} «	« 3_{30} «	« 3_{30} «

Cursele vaporului local între Galaţi-Reni-Tulcea-Ismail

PORNIRE IN JOS:	PORNIRE IN SUS:
Dela Galaţi la Reni-Tulcea-Ismail: Marţi, Joi şi Duminica la 8 ore dimineaţa.	De la Ismail la Tulcea-Reni-Galaţi: Mercurĭ, Vinerĭ şi Lunĭ la 8 ore dimineaţa.

Proprietar-Editor Thoma Basilescu.

Bucureştĭ. — Tipografia Thoma Basilescu, Bulevardul Elisabeta, 111.